

Det, jeg siger, som den danske regering synes er en god idé at vi diskuterer i EU, er faktisk, at vi forholder os til de problemer, som EU har, og det er der jo sådan set ikke noget underligt i, for det er jo også det formål, EU har. Derfor synes jeg, det er vigtigt, at vi tager det her spørgsmål op på EU-plan: Hvad gør vi med de mennesker, som banker på døren? De kan ikke søge politisk asyl, de kommer her, fordi de ikke kan få mad i munden, og hvad gør vi ved dem?

Og så med hensyn til det svenske formandskab: Jamen det er da klart, at den danske regering er ret enig med det svenske formandskab i, at bl.a. konfliktforebyggelse som en del af udviklingsbistanden, men også som en del af den danske udenrigspolitik, er med til at løse nogle problemer, sådan at folk ikke flygter.

Lene Espersen (KF):

Jamen jeg må jo så igen spørge udviklingsministeren: Præcis hvad er det, Danmark vil rejse i EU? De spørgsmål, som udviklingsministeren her beskriver, er allerede rejst af det svenske formandskab.

Vi må jo forfølge det spørgsmål under den debat, der er næste punkt på dagsordenen, nemlig diskussionen af det svenske formandskab, for jeg synes, forvirringen er ved at brede sig over, hvad det egentlig er, den danske regering vil foreslå.

Jeg vil gerne spørge udviklingsministeren om, hvad udviklingsministeren mener er det rigtige niveau for den danske udviklingsbistand. For jeg kan forstå på udviklingsministeren, at der skal en massiv indsats til, og der går jeg ikke ud fra, at de 11 mia. kr., som vi nu har brugt 1 time på at diskutere, er tilstrækkeligt efter udviklingsministerens mening. Så hvis udviklingsministeren vil komme med nogle løse tanker om, hvilket niveau udviklingsministeren mener at udviklingsbistanden skal være på, tror jeg, det ville være ganske godt for debatten.

Ministeren for udviklingsbistand (Anita Bay Bundegaard):

Jeg vil gerne sige, at fra dansk side er vi selvfølgelig glade for, at vi faktisk er enige med det svenske formandskab i, hvad det er, der skal til af løsningsmuligheder.

Men det ændrer jo ikke ved, at man sagtens i EU-regi kan diskutere det presserende problem, som altså viser sig hver eneste dag ved Europas grænser. Så det er selvfølgelig det, man kan tage op og diskutere uden nødvendigvis at have no-

get færdigt forslag med i tasken, det vil jeg gerne sige. Men vi er nødt til at forholde os til det, vi er nødt til at diskutere det.

Og ja, der er et behov for en massiv indsats. Det mener regeringen i modsætning til f.eks. Venstre og De Konservative, som jo gerne ser, at ulandsbistanden bliver sat ned, og som vil gøre det, forstår jeg, lige så snart de kan komme til det.

Så lige for øjeblikket er den politiske situation sådan, at vi kan holde den danske ulandsbistand på 1 pct., og det synes jeg vi skal være glade for, og dér vil vi gerne holde den.

Lene Espersen (KF):

Jeg kan altså forstå, at ministeren vil rejse et spørgsmål i EU, der allerede er rejst af svenskerne. Jeg ved ikke, hvor meget Danmark vil få ud af at rejse et spørgsmål, som svenskerne allerede har brugt flere måneder på at forberede, men det må jo være regeringens afgørelse, hvad de mener man skal bruge sin tid i EU på.

Så vil jeg godt bede udviklingsministeren om at komme med et bud på, hvordan ministeren tror, at det vil påvirke udviklingen i en region som Afrika, hvis Europa åbner for fattigdomsflygtninge, for nu skal vi jo diskutere det reelle, siger udviklingsministeren. Hvad vil der ske i Afrika, hvis Europa og Danmark åbner for fattigdomsflygtninge? Hvad vil konsekvensen blive?

Ministeren for udviklingsbistand (Anita Bay Bundegaard):

Jeg vil gerne sige, at nu tager fru Lene Espersen jo igen forslag op, som ikke ligger på bordet, om vi skal ændre konventionen, om Europa eller Danmark skal åbne for Afrika.

Da det ikke er et forslag, der ligger på bordet, synes jeg, vi skulle diskutere problemerne i stedet for at diskutere et forslag, der ikke eksisterer.

Lene Espersen (KF):

Jeg tager sandelig ikke et forslag op, der ikke længere ligger på bordet. Jeg citerer bare flittigt, hvad ministeren selv har sagt i Folketingssalen den sidste times tid, nemlig at der netop er et problem, at det er reelt, og at det er til stede, uanset om man vil diskutere det eller ej.

Jeg må indrømme, at forvirringen breder sig jo egentlig om, hvad det er, udviklingsministeren vil diskutere. Det ene øjeblik har vi fattig-